

rimelig Fordring at stille, og jeg er enig med den ærede Forslagsstiller i den Bemærkning, han gjorde i Gaar overfor de Blade, som have udtalt sig om dette Forhold, nemlig at deres Bemærkninger ere ret misvisende. Det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) udtalte sig i Gaar i en noget lignende Retning som disse Blade, men i Dag har han udtalt sig i langt mere dæmpede Toner. Formen og Indholdet af hans Udtalelser vare saadanne, at jeg til Dels kan være enig med ham. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, da han i Gaar begyndte at tale om Kødkontrollen, var i sin Stemning fra Prygleloven, men denne Stemning er nu aldeles forsvunden. Naar man altsaa ser paa dette Spørgsmaal, som det foreligger i Øjeblikket, maa jeg anføre, hvad Overdyrlæge Andersen ved Odense offentlige Slagtehus, som tillige er autoriseret af Landbrugsministeriet som tilsynshavende ved det derværende Svineslagteri, har bemyndiget mig til at sige, at efter de gældende Instrukser ville alle de ferske eller letsaltede Kødvarer, som ere stemplede med Udførselsmærke, for saa vidt de passerede de offentlige Slagtehus, blive stemplede der med første Klasses Stempel. Naar Forholdene ere saaledes, og for saa vidt det overalt stiller sig saaledes, at vor Udførselskontrol svarer til den Kontrol, der haves i Kommunerne i Henhold til Sundhedsvedtægterne, skønner jeg ikke, at der med nogen vægtig Grund kan rejses Indvendinger imod Hovedhensynet og Hovedpunkterne i dette Forslag.

Derimod er jeg mere betænkelig ved den anden Opgave, som Forslaget har, nemlig at lade Varerne afgiftsfrit føres ind i Kommunerne uden Hensyn til de af Justitsministeriet ifølge Lov stadfæstede Sundhedsvedtægter. Den ærede Forslagsstiller udtalte i Efteraaret under Behandlingen af Kødkontrollforslaget, at det var ikke for ham Hovedopgaven at slippe fri for Afgiften. Han sagde — det gjaldt navnlig overfor København —: Lad os kun betale Afgiften, det er ikke det værste, men lad os blive fri for den Vederstyggelighed at skulle farte omkring i Byens Gader med vore Varer for at faa dem kontrollerede. Jeg er der enig med det ærede Medlem, det er ikke det værste, om vi skulle betale Afgiften. Jeg forud-

sætter, som alt bemærket, at Hovedhensynet med dette Forslag er at værne vort Renommé og højne vor Stilling paa Udlandets Marked derved, at den Kontrol, vi have overfor Udlandet, ogsaa skal gælde i de Byer, hvor Slagterierne ere beliggende, men kan det højne vor Stilling i Udlandet, vil det være aldeles uden Betydning for vor Stilling i Udlandet, enten der vedtages Afgift i Byerne eller ej. Det vil Udlandet aldeles intet Hensyn tage til, og hvis det ærede Medlem derfor i sit Forslag vil udtage de to Ord „eller Afgift“, er jeg overbevist om, at det vil lette Forslagets Gang her igennem Tinget. Vi maa nemlig ikke glemme, at man ved dette Forslag skaber et Monopol for enkelte Slagterier, medens vore Slagtere dog fremdeles skulle betale Kontrolafgift i Henhold til de kommunale Sundhedsvedtægter. Disse Afgifter ere f. Eks. i Aarhus og Odense 2 Kr. pr. Svin. Men hvis dette Forslag vedtages, skal Slagteriet kun betale en Kontrolafgift, som vil andrage 7 à 10 Øre pr. Svin. Det giver altsaa en Differens af 1 Kr. 90 Øre pr. Gris, og det er, kan man let gaa ud fra, nærmest den Fortjeneste, som Slagterne ville have som Vederlag for deres Arbejde. Overfor en saadan Konkurrence vil det være umuligt for Slagterne at bestaa. Slagterierne kunne, naar Udførselsforholdene paa det engelske Marked ere uheldige, kaste Varerne ind paa det hjemlige Marked og derved skabe en usund og unaturlig Konkurrence. Jeg har altid ment, at det var Landmændenes Ret paa alle Omraader at blive ligestillede med de andre Erhverv, men jeg mener tillige, at man ikke paa noget Omraade maa kræve Forret for nogen, og jeg mener derfor, at vi ikke kunne faa ordnet dette Spørgsmaal paa en retfærdig Maade uden ved den Forhandling, vi maa komme til ved det bebudede Forslag om en Statskødkontrol, hvorved vi faa ensartede Regler over hele Landet og dernæst, i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Justitsminister udtalte under Sagens Behandling i Efteraaret, yde en Erstatning til de Kommuner, som ville lide Tab ved denne Ordning. Derved faar man en Ligestilling udover Landet og ikke Forrettigheder for nogen.

Inden jeg slutter, skal jeg med et Eks-